

Desværre har regeringen været afvisende på helt centrale områder som miljø, det sociale område, vidtgående specialundervisning og beskæftigelsesområdet. Tilsvarende har man totalt afvist at forhandle om en egen økonomi til regionerne og ændringer i finansieringen af sundhedsområdet, som alle sagkyndige har advaret imod.

Regeringen og dens støtteparti Dansk Folkeparti vil således gennemføre en reform, der hviler på et meget skrøbeligt så vel politisk som fagligt og økonomisk grundlag. Der udestår således omfattende uklarhed eller det, der er værre, om:

- De økonomiske konsekvenser for kommunerne og borgerne.
- Virkningen af finansieringen af sundhedsområdet.
- Konsekvenserne for de mest socialt udsatte og handicappede.
- Opsplitningen på natur- og miljøområdet.
- Undergravning af den nationale beskæftigelsespolitik.

Det er svært at spå om forløbet de kommende måneder, og når reformen træder i kraft den 1. januar 2007. Der er ingen tvivl om, at så vel folkevalgte i kommuner og regioner som de brede grupper af medarbejdere vil bestræbe sig til det yderste for at føre reformen ud i livet. Det gælder også socialdemokratiske repræsentanter i kommuner og regioner.

Det er dog ikke uden grund, at mange er bekymrede for, om en så omfattende omvæltning af hele den offentlige sektor kan gennemføres »i et hug« uden at få mærkbare følger for den primære borgerbetjening. Her pådrager regeringen og Dansk Folkeparti sig et tungt ansvar ved at overhøre advarsler fra mange grupper af berørte borgere, sagkyndige og en samlet opposition. Socialdemokratiet vil fortsat følge reformen så tæt som muligt for om muligt at forebygge flest mulige af de problemer, der opstår, inden de får uoverstigelige konsekvenser for borgerne. Det er der et stort behov for, da den reform, der nu vedtages, hviler på et svagt fagligt grundlag, er dårligt belyst og mangler svar på en lang række af de centrale spørgsmål, der er stillet under udvalgsbehandlingen.

Socialdemokratiet vil derfor stemme imod lovforslaget, som er et hovedforslag i den samlede reform.

Det Radikale Venstre

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget finder det afgørende, at det politiske arbejde i forhold til den offentlige sektors løsning af opgaver er reformerende. Målet skal være, at opgaver løses efter de politiske prioriteringer, som demokratiet er ramme for, og at disse opgaver løses mest hensigtsmæssigt efter denne prioritering. Det betyder samtidig, at opgaver bør løses, så der er mindst mulig efterkontrol eller regelstyring for slet ikke at tale om lag af styringsmekanismer fra andre politiske og administrative niveauer. Det giver en klar ansvarsplacering.

Det Radikale Venstre har opstillet otte principper for arbejdet med en strukturreform i Danmark:

- 1) Den offentlige sektor skal være enkel og gennemskuelig,
- 2) opgaverne skal løses så tæt på borgerne som muligt, når det fagligt og sagligt giver mening i forhold til kvaliteten i opgaveløsningen,
- 3) kompetencer og økonomisk ansvar skal følges ad,
- 4) enstrengede systemer er at foretrække frem for et delt ansvar, men ikke for enhver pris,
- 5) strukturen skal understøtte et åbent og vel fungerende demokrati,
- 6) borgerens retssikkerhed ved mødet med det offentlige skal sikres på alle niveauer,
- 7) centralisering af administrationen må ikke føre til en centralisering af kommunal service og sidst, men naturligvis ikke mindst,
- 8) kommuner bør have en størrelse, der økonomisk og fagligt sætter dem i stand til at løse de opgaver, de er blevet tildelt.

Det leder os frem til, at det ikke er strukturen, der skal betinge, hvor opgaverne skal løses, men de krav, som opgaverne stiller i forhold til faglighed, organisering, finansiering og befolkningsunderlag. Derfor er vores udgangspunkt ikke amternes nedlæggelse, men en bedre løsning af opgaverne så enkelt og ubureaukratisk som muligt i den bedst mulige kvalitet.

Dermed også sagt, at vi er optaget af ideen om tre niveauer: kommuner, større regioner og staten. Tre niveauer, som alle kendetegnes af at være ledet af direkte folkevalgte organer med ret til at udskrive skat og med et antal medlemmer, der kan gøre det sandsynligt, at mindretal, små partier og lister kan opnå repræsentation. Det er